

Напредъ
и все

Напредъ!

БЪЛГАРИЯ

Издава Българскиятъ Проти воболшевишки Съюзъ

3 МАРТЪ - ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Години, десетки години наредъ, въпреки тежкитѣ вериги на робството които го оковаваха, българскиятъ народъ самопожертвувателно се бори за свобода и извоюва свободата си.

Имената на плеада достойни народни синове - Левски, Ботевъ, Раковски, Караджата, Бенковски, Каблешковъ ... посвѣтили и пожертвували живота си въ борбата за свобода стоятъ записани съ златни букви въ историята.

Споменитѣ за събранието отъ Оборище, за хварковата чета на Бенковски, за саможертвата на Вола, за епопеята на Шипка ... сж и ще си останатъ единъ народенъ капиталъ който подчертава несломимата воля на нашиятъ народъ, воля за свобода и независимостъ.

На 3 МАРТЪ, денътъ на освобождението на България, българскитѣ граждани всѣкога сж повтаряли клетвата си да пазятъ и бранятъ извоюваната свобода - най голѣмата гаранция за преуспѣването и благоденствието на България.

Далечъ отъ Родината, тази година, ние посрещаме 3 МАРТЪ. Извоюваната свобода съ толкова кръвъ и жертви, преди петъ години бѣше отново потъпкана. Чужди войски нахлули въ България като завоеватели доведоха съ себе си платени свои агенти, които поставиха на ръководното мѣсто на държавата, съ цель, чрезъ тѣхъ и тѣхното предателство, да могатъ да заблуждаватъ българскиятъ народъ и свѣтовното обществено мнение, че България е свободна държава, че българскиятъ народъ е свободенъ народъ, който самъ се управлява и самъ избира сега съществувашиятъ режимъ у насъ.

Българскиятъ народъ реагира срещу предателството. Българскиятъ народъ реагира срещу завоевателитѣ. Още отъ първиятъ день той, свободолюбивиятъ български народъ, отказа да приеме наложенитѣ му управници, отказа да се подчини на наложениятъ му новъ робски режимъ. И отново борбата за свобода пламна.

Днесъ на 3 МАРТЪ всички българи където и да се намиратъ тѣ, въ родината подтиснати отъ врагътъ или въ чужбина прогонени отъ същиятъ този врагъ, едногласно даватъ свещена клетва : да се борятъ неуморно, следвайки примерътъ на ония които въ не далечното минало извоюваха народната свобода, и да извоюватъ отново, за винаги, свободата !

България е била, бѣше и отново ще бѣде свободна !

НАЧАЛОТО НА КРАЯ .

На 25.II.1949 г. пресата съобщи, че Съветска Русия е предявила искане пред сателитното свое правителство в Прага, да бъдат допуснати да се настанят на работа в Чехските заводи, 400,000 германци от руската зона на Германия... за да бъде увеличено производството. Чехските комунисти, виждайки много ясно, че в случая техните господари от Москва, преследват само свои лични интереси, които напълно противоречат на интересите на Чехословашкият народ, за един момент ся забравили, че ся комунисти т.е. верни слуги на Кремъл, и ся се опитали да се противопоставят. Веднага обаче в Чехия пристига Вишински, познатият прокурор на Съветския Съюз който така майсторски ликвидира противниците на Сталин, и ... след драматични обяснения с чехските управници комунисти, при които Вишински, научен да му се подчиняват, е получил нервен припадък, защото е срещнал опозиция, въпроса изглежда е бил уреден... в полза на Москва. Вишински останал в Чехия на "курорт", а в Прага упорито се говори че скоро немските работници ще пристигнат. Най интересното е, че другаря Вишински, с познатият болшевишки цинизъм, заявил на господата комунистите от Прага, че за Съветска Русия 20 милиона германци ся по важни от 6 милиона чехи... и въпроса се ликвидирал... по болшевишки.

Пресата изнася, че Съветска Русия употребява сящите методи в отношенията си към своите сателити от Вършава.

Случилото се в Прага и онова което става в Вършава, по рано или по късно, в един или друг вид, ще сполети и България. За болшевиките нма никакво изключение. Те преследват само своите груби интереси. В най добрия случай техните сателити могат да изиграят ролята на торъ или мостъ по който да минат червените войници.

Понеже ние добре познаваме агентите на третият интернационал начело с Георги Димитров, които днес с болшевишка помощ и само благодарение на тази помощ, управляват в България, можем от сега да предвидим каква ще бъде съдбата на българския народ ако утре той падне на калема. Георги Димитров и продажната клика около него ще продадат всичко българско, цяла България и народа заедно, за да угодят на господарите си и да подсигурят получаването на дажбата която по рано 22 години получаваха в Москва и днес под друга форма получават в България но пакъ чрез Москва.

Началото на краятъ приближава ! Страшна опасност застрашава народа и страната ни ! Единственото спасение е : борба за по скорошното освобождение на България и премахване на кървавият продажнически комунистически режим !

Д.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ - НЕ ВЪРВАЙТЕ !

Съ голъм шум, чрез пресата и радиото, б известено за предложенията които Сталин прави на западните сили за мирно разбирателство и уреждане на спорните въпроси.

Какъ ще погледнат на това предложение западните свободни народи ние не знаем, ние обаче които изпитаме на гърбът си болшевишките обещания и всеки ден изпитваме на гърбът си "демократичният" режим на българските болшевики, ние не вярваме. Никой от народите които останали зад "желязната завеса" не вярват и не могат да повярват на обещанията на болшевиките, още по малко на Сталин.

Ние предупреждаваме - не вярвайте ! Болшевиките опитват да хвърлят мрежата си за да уловят нови жертви. Не вярвайте ! За такива случаи българската народна поговорка казва : Вълкът козината си мени, но не и характера !

Керчански

ЗА ПОЛИТИЧЕСКАТА ГРАМОТНОСТЪ НА СТУДЕНТИТЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ .

Нѣкога въ софийския университетъ и въ българскитѣ висши учебни заведения се учеше елита на българската младежъ, подобрана не по пѣтя на "отечественофронтowska" принадлежностъ или "Марксъ-Ленинъ-Сталинъ-Димитровска" линия, а по пѣтя на единъ качественъ подборъ, имащъ предвидъ само показанитѣ успѣхъ въ гимназията. Така българската академическа младежъ отъ времето преди "Димитровската ера" вдѣхваше респектъ въ всички обществени слоеве, а свободниятъ Български Националенъ студентски Сюзъ бѣ единъ истински политически барометъръ, въ който се вслушваха и българската преса и българскитѣ правителства и короната дори. Свободното българско студентство бѣ надпартийно, но патриотично. То си бѣ извоювало едно име, което по традиция се предаваше отъ семестъръ на семестъръ и ревниво се пазеше чисто и неопетнено. Именити учени, лѣкари съ свѣтoвна известностъ, прависти и стопановеди, държавници и общественици - всички тѣ бѣха минали презъ школата на Българскитѣ Националенъ Студентски Сюзъ и презъ радвацитѣ се на пълна академична свобода български висши училища. Онѣзи пѣкъ български младежи, които се учеха въ чужбина, очудваха европейскитѣ професори съ своята интелигентностъ и знания, и не рѣдко съ давали първенци въ чуждитѣ университети и висши технически училища.

Какво е нивото на днешната българска "академическа" младежъ? За това ще цитираме една статия отъ вестникъ "Работническо дѣло" брой 23 отъ 30. Януарий 1949 год. подъ насловъ: "Резултатитѣ отъ една анкета за политическата грамотностъ на студентитѣ". Въ тази статия се казва:

" На 16 декемврий м.г. между студентитѣ отъ първи курсъ по руски езикъ и литература при софийския университетъ по инициатива на ръководството на С Н М бѣ проведена писмена анкета. Анкетата имаше за целъ да установи политическата грамотностъ на студентитѣ... По голѣмата частъ отъ отговоритѣ обаче съ лоши, неправилни. Анкетата се провежда на 16 декемврий -вения въ който др. Георги Димитровъ произнесе историческата си речъ въ Лайпцигъ. Това събитие нашитѣ и чужди вестници отбѣлезаха на първитѣ си страници, писаха за него нѣколко дни отпреди. Отъ анкетиранитѣ 68 студенти 31 не даватъ правиленъ отговоръ на въпроса, презъ коя година е произнесена тази речъ. Има отговори които издаватъ пълно политическо невежество. Студентката Д.Ш. и студентътъ А.И. пишатъ, че секретаръ на Италианската компартия е де Гаспери. Ст.З. пише, че седалището на Информбюро е въ ...Римъ. Анкетиранитѣ младежи съ студенти отъ Софийския университетъ, а около 15 души отъ тѣхъ не знаятъ името на ректора на университета или го знаятъ погрешно. На въпроса кой е председателъ на великото народно събрание, отъ 68 души само единъ студентъ дава правиленъ отговоръ. Известна частъ отъ отговоритѣ съ написани доста неграмотно съ груби граматически и правописни грешки. Общо 56% отъ отговоритѣ съ неправилни, лоши. Полученитѣ отъ тази анкета резултати, не съ специфични само за този курсъ, или за този факултетъ. Не по-добри биха били резултатитѣ и въ другитѣ факултети. Това, разбира се, може да се обясни отчасти съ положението, че въ университета се учатъ все още доста младежи напълно чужди на нашата нова действителностъ хора съ доказани тежки престѣпления, съдени отъ Народния съдъ младежи за фашистки убеждения, синове на бивши фабриканти и индустриалци, на кулаци и пр. Подобни отговори издаватъ обаче преди всичко слабата политическа грамотностъ на значителна частъ отъ нашитѣ студенти, тѣхната откъснатостъ отъ живата действителностъ отъ основнитѣ проблеми които вълнуватъ нашия трудовъ народъ. Не съ малко студентитѣ, които не четѣтъ вестници, не познаватъ ос-

новнитѣ положения на нашата нова конституция, не знаятъ нищо или почти нищо за народното антифашистко възтание презъ 1923 г. за изграждането на Т.К.З.С., за нашитѣ стопански планове, не се стараятъ да разбератъ голѣмитѣ преобразувания, които се извършиха и продължаватъ да се извършватъ въ нашата страна" ...и.т.н.

Изброенитѣ отъ в.Работническо Дѣло факти сѣ наистина потресающи. Тѣ сѣ потресающи и за самитѣ насъ, които никога не сме вѣрвали, че болшевизмътъ ще намѣри приемъ срѣдъ българскитѣ народъ. Ние знаемъ, че 99 % отъ стотицитѣ хиляди членове на комунистическата партия въ България не знаятъ нищо за комунизма на Маркса, но изпитватъ ежедневно комунизма на Георги Димитровъ на собствениятъ си грѣбъ и тайно денонощно се молятъ на Бога да ги спаси отъ това не виждано до сега зло. Но че комунистически-тѣ студенти, които се пресѣватъ и приематъ само съ "Офе - бележки" въ университета, и то пъкъ точно най-ревностнитѣ бъдещи агитатори на "Българо съветската дружба" студентитѣ отъ "първи курсъ по руски езикъ и литература" - не знаятъ не само кой е председателъ на великото народно събрание, но и какъ се казва тѣхниятъ ректоръ - е единъ едновременно страшенъ и сраменъ фактъ. Тази аткета иде да покаже че въ аудиториитѣ на българския университетъ сѣ се натѣпкали полуграмотнитѣ комунистически гамени, които можаха да научатъ въ гимназията само едно: като папа гали да скандиратъ по стотици пѣти имената на Сталинъ, Тито, Димитровъ и за реватъ като освирѣпѣли звѣрове "горе" "долу" и "позоръ" по митингитѣ и събранията на комунистическата партия по желание на тѣхнитѣ менажери. Никакви "фашистки" елементи немогатъ да извинятъ невежеството всрѣдъ българската университетска младежъ! Или в."Работническо Дѣло" иска да ни убеди, че 67 отъ анкетиранитѣ 68 студенти не знаятъ кой е председателъ на Великото народно събрание, защото сѣ "фашисти"? Ако това е така оставяме на в."Работническо Дѣло" да пресмѣтне каква е пропорцията между "фашиститѣ" и комуниститѣ въ широкитѣ народни маси, щомъ тя въ първи курсъ по руски езикъ и литература при Софийскитѣ университетъ е 67 : 1.

Д-ръ Г.

"ВЪНЪ ОТЪ УНИВЕРСИТЕТА НАРОДНИТѢ ВРАГОВЕ"

Подъ горното заглавие, излизаниятъ въ София вестникъ "Народна младежъ" Органъ на Ц.К. на Съюза на народната младежъ въ България, брой 174 отъ 7 февруарий 1949 год. печати голѣма статия и надава вой искайки да се изключатъ отъ университетна "народнитѣ врагове": Константинъ Димитровъ Илзовъ защото билъ водачъ на легионеритѣ въ Самоковъ; Иванъ Денчевъ Недѣлковъ защото билъ по рано офицеръ въ "фашистката" армия; Стойко Ивановъ Дончевъ защото билъ активенъ легионеръ; Младенъ Каменовъ Вълковъ защото билъ легионеръ; Кръстю Христовъ Кръстевъ защото билъ въ организацията Браникъ; Алекси Спасовъ Алексиевъ защото билъ чиновникъ на "фашистката" държава; Цочо Димовъ Петковъ защото билъ командиръ на рота въ "фашисткитѣ" трудови войски и пр. и пр. Съ други думи, днесъ въ България всички които не сѣ комунисти се обявяватъ за "народни врагове" и се лишаватъ отъ всички права, дори и отъ правото да учатъ, независимо отъ факта че димитровската конституция прогласи, че въ България се установява свобода и демокрация, че всѣки има право да изповѣдва свободно убеждениата си, че вратитѣ на учебнитѣ заведения широко се отварятъ ... комунистически, димитровски, лжи и заблуждения... истината я познаватъ само тия които изпитватъ сега на гърба си червената свобода и демокрация. Нещата сѣ толкова ясни че не се нуждаятъ отъ коментарии. Единственото спасение е: часъ по скоро корена ликвидация на комунизма, комунистическиятъ режимъ и димитровщината!

Вече петъ години единъ невиданъ кървавъ и потиснически режимъ умъртвява нашиятъ народъ и разорява нашата страна.

Преди 9.9.1944 год. нѣкой български политически групички и лица, изключително левичари които нѣмаха никакви корени въредь българскиятъ народъ, тайно се коалираха съ комуниститѣ, образуваха заедно съ комуниститѣ така наречениятъ Отечественъ Фронтъ, който получи благословията на Георги Гимитровъ отъ Москва тогава и заедно съ комуниститѣ конспирираха срещу държавата.

За честъ на Българскиятъ народъ нито една отъ неговитѣ партии които действително обединяваха болшинството отъ нашиятъ народъ, на чело съ Българскиятъ Народенъ Земеделски Съюзъ воденъ отъ Димитъръ Печивъ, Коста Муравиевъ и плеада други извѣстни и признати земеделски водачи / всички веднага следъ 9.9.1949 г. изпратени въ затворитѣ / не само не вземаха никакво участие въ Отечественния Фронтъ но бѣха противъ него.

България бѣ препазена отъ червената армия и съ помоща на щикветѣ на Сталиновитѣ войници, противъ волята на българскиятъ народъ, въ България бѣ наложена една противонародна власт. Тази властъ можа да се закрепи само следъ като извърши масови убийства; само като прати въ затворитѣ и концлагеритѣ хиляди и хиляди граждани; само като задушваше съ тероръ всѣка проява на недоволство. НИКОЙ който е съдействувалъ за да се установи тази властъ, ОЩЕ ПО МАЛКО ТОЗИ който е крепилъ тази властъ особено първитѣ месеци следъ септември 1944 год. никога неможе да се освободи отъ отговорността която тежи върху плещитѣ му!

Поради стеклитѣ се обстоятелства и поради това че на българскиятъ народъ бѣ отнета всѣкаква свобода, следъ 9.9.1944 год. на политическата повърхностъ въ България изплуваха личности които никога не биха и неможеха да играятъ каквато и да е роль въ България. Особено това трѣбва да се отбележи въ връзка съ земеделскиятъ съюзъ и социалистическата партия, водачитѣ на които партии бѣха пратени въ затворитѣ и тѣхнитѣ мѣста бѣха заети отъ приятни на комунистическитѣ господари и назначени отъ последнитѣ на водаческитѣ постове, нови личности съ левичарски идеи. На високи постове, особено като дипломати, останаха нѣкой интеллигенти, които действително по идеи не бѣха комунисти, но които по карьеристични съображения, станаха колаборатори и съдружници на комунистическата властъ - поемайки разбира се и цѣлиятъ насивъ който това можеше да имъ донесе - но за тѣхъ карьерата изглежда е била по важна отъ всичко.

Много скоро се разбра, че комуниститѣ преследватъ своитѣ цели неуколно. Тѣ започнаха да изхвърлятъ единъ по единъ съдружницитѣ си отъ властта. Изхвърлени или прогонени вече, мнозина добързаха да се оваятъ за противокомунисти - особено виждайки какъ се развиватъ събитията. Въ България народа, най вече и най активни бѣха националиститѣ, които дадоха и най много жертви, се надигна -

Една опозициона вълна залѣ цѣлата страна. Народа се надѣваше, че ще дойде можеби намѣса, че ще се спаси най после. Никой не питаше кой отъ коя партия е? Всички се дѣлеха само на две - комунисти и противници на комуниститѣ. При произведенитѣ презъ 1946 год. избори, цѣлиятъ български народъ стихийно, отъ всички партии и организации, всички национални среди и движения, гласуваха за кандидатитѣ на опозицията, които не бѣха кандидати на тази или онази партия, а бѣха кандидати на противокомунистическиятъ фронтъ.

Комунистическата властъ, опрѣна на Москва, съ реки отъ кръвъ задуши народното недоволство. Опозицията въ България вече не ексистира. Народното движение противъ комунизма остана само като нелегално движение което и сега действува. Самата комунистическа властъ го признава чрезъ постояннитѣ процеси и други мѣрки които непрекъснато сѣ въ ходъ.

Въ чужбина можахъ да се спасятъ малцина българи. Тѣхна длѣжностъ е да направятъ всичко каквото могатъ за да помогнатъ на своятъ народъ. И за честъ на българскитѣ емигранти, тѣ всички единодушно застанаха на **НАЦИОНАЛНИЯТЪ ФРОНТЪ СРЕЩУ БОЛШЕВИЗМА**.

Българскитѣ националисти, отзоваха се въ чужбина, които години наредъ, преди 9.9.1944 г. следъ тази дата и сега сж били и оставатъ противници на комунизма, прокламираха :

Всѣки който има за нещo да отговаря предъ българскитѣ народъ ще отговаря когато се върнемъ въ България - тукъ ние нѣма да бъдемъ сѣдмъ никому.

Всѣки който се нареди на противокомунистическия фронтъ има правото да застане въ първата редица - нѣма значение отъ коя партия е билъ той - всички сж само българи и българитѣ могатъ да се дѣлятъ днесъ само на противокомунисти и комунисти ; всѣко друго дѣление е престѣпление спрямо освободителното дѣло.

Следъ като въ България се разбра, че комуниститѣ ще изхвърлятъ единъ по единъ ортацитѣ си и следъ като положението стана вече опасно и за тия които се бѣха продали на комуниститѣ, започнаха да бѣгатъ въ чужбина и да се спасяватъ и лица които бѣха колаборатори съ комуниститѣ, такива които и преди и следъ 9.9.1944 год. бѣха членове и видни фактори въ Отечествениятъ фронтъ.

Въз основа на прокламиралия принципъ върху който националиститѣ обявиха че ще се води борбата всѣки бѣглецъ бѣше посрещнатъ добре и му бѣ предложено мѣсто въ редицитѣ на борцитѣ. Но уви !

Побѣгналитѣ бивши членове на Отечествениятъ фронтъ, намерили се въ чужбина, опирайки се на нѣкой създадени връски, вмѣсто да осъзнаятъ направената отъ тѣхъ грешка която докара неописуеми нещастия на България, вмѣсто да подирятъ начинъ да се реабилитиратъ въ борбата, побързаха да използватъ конюктурата. Тези господа, бивши комунистически колаборатори и отговорници за кланетата въ България следъ 9.9.1944 год. съ едно невиджано нахалство обявиха себе си за представители на българскитѣ народъ ???, обявиха националиститѣ противокомунисти за фашисти и правятъ отчаени опити да монополизиратъ борбата противъ комунизма за себе си и за партийнитѣ си приятели - всички бивши отечествено фронтовци. Нещо повече - тези господа побързаха да съставятъ комитети и не се засрашиха да ги нарекатъ национални. Направили комитетитѣ си, съставени изключително отъ бивши отечествено фронтовци, тѣ сега правятъ опитъ да заблудятъ свѣтовното обществено мнение, че тѣ, а не националиститѣ, сж борцитѣ противъ комунизма и че при тѣхъ трѣбва да се отиде, около тѣхъ трѣбва да се групиратъ българитѣ!?! Като прочете човѣкъ имената на съставляващитѣ тия комитети остава съ убеждението че тукъ се касае за Отечественъ фронтъ № 2 и не всички личи че това е истината - бившитѣ О.Ф.-етовци отъ България сега правятъ О.Ф. № 2 въ чужбина.

Какво кошунство съ страданията на българскитѣ народъ ! Какво невиджано безсрамия ! Единъ варварски опитъ отново да се използва положението

Ние сме принудени да спремъ защото не желаемъ да споменаваме имена и да изнасяме факти. Ние само предупреждаваме :

Опомнете се господа ! Не кошунствувайте съ името на страдащиятъ ни народъ който вие хвърлихте въ страдание. Не злоупотребявайте съ обстоятелството че народа не може сега да говори и не твърдете неистината че милионитѣ българи които презъ 1946 год. гласуваха за опозицията били дали вамъ мандатъ да ги представлявате. Ако разчитате че народа има къса паметъ горчиво ще се излжете ! Вамъ е представена възможността да се реабилитирате. Използвайте тази възможностъ за да може поне малко отъ малко да се оправдаете предъ нашия народъ когато единъ денъ ще бъдете изправени за да отговаряте за колабораторството ви съ комуниститѣ. Не забравяйте че въ затворитѣ лежатъ днесъ въ България партийнитѣ водачи на Земеделския Съюзъ, на социалистическата партия, на всички партии и организации и че тия хора ще подирятъ сметка отъ васъ за дѣлата ви ! Събитията се промѣниха. Ако случайно днесъ имате нѣкакви връски, още, не забравяйте че утре може да бъде друго. Отечественъ фронтъ № 2 въ чужбина нѣма да бъде търпянъ !

ВЪЗРАЖДАНЕ

Преди кѣсо време , българи националисти емигранти, живущи въ Парижъ сѣ турили основитѣ на единъ български националенъ противокомунистически комитетъ въ Франция съ седалище Парижъ и сѣ започнали издаването на списанието "Възраждане". Първиятъ брой на списанието вече е излѣзълъ. Идеитѣ основи на които застава комитетъ въ Парижъ напълно се покриватъ съ нашитѣ разбирания и идеи въ името на които ние водимъ борбата противъ комунистическия режимъ въ България. "Възраждане" е едно ново доказателство , че българскитѣ националисти , отъ всички партии и организации , кѣдето и да се намиратъ , винаги сѣ се вдѣхновявали отъ едни и сѣщи идеи. "Възраждане" е единъ новъ голѣмъ приносъ въ борбата противъ болшевизма за свободата на България.

Ние поздравяваме комитетъ отъ Парижъ и адмирираме неговата инициатива . Ние препорѣчваме на нашитѣ членове да станатъ абонати на списанието "Възраждане". Адреса на списанието "Възраждане" въ Парижъ е :

" LA RENAISSANCE BULGARE " 5 rue Pierre Chausson, - Paris (X)

ДА БЪДЕМЪ НА ЯСНО .

Подъ това заглавие въ миналиятъ брой на списанието ни, ние публикувахме една статия за изясняване на въпроса кои сѣ причинитѣ за гдето не всички българи сѣ обединени въ борбата противъ болшевизма. По този поводъ издаваниятъ отъ Българскитѣ Клубъ Мюнхенъ бюлетинъ "Свободно слово" печатна една бележка съ която изказва своето мнение, че той разбира, какво визираните , подъ наслова "другитѣ" въ нашата статия сѣ хората около комитетъ България свободна и независима - подкомитетъ Мюнхенъ, които отказаха да взематъ участие въ общата акция за единение. Съ настоящата бележка ние искаме да се извинимъ ако отъ нашата статия не се е разбрало кого искаме да визираме подъ наименованието "другитѣ". Това наименование ние наистина визираме хората отъ комитетъ България свободна и независима подкомитетъ Мюнхенъ, които единствени не пожелаха да взематъ участие въ акцията за единение на националнитѣ сили за борба противъ болшевизма, макаръ че друкратно бѣха поканени.

ЗВЕНО И РАДИКАЛИТѣ " САМОЛИКВИДИРВАТЪ "

Преди единъ месецъ на състоялото се заседание на централния комитетъ на "партията" Звено другаря / сега той вече се нарича другаръ/ Кимонъ Георгиевъ заяви, че Звено "самоликвидирва" и ще се прелѣе въ единната организация на О.Ф.-ето т.е. Звенаритѣ влизатъ въ комунистическата партия и ставатъ комунисти.

По сѣщото време радикалитѣ Костурковисти направиха едентични изявления.

Ние винаги сме твърдѣли, че сѣдбата на продажницитѣ които подложиха гърбоветѣ си на комуниститѣ за да могатъ тези последнитѣ да заграбятъ властта въ България, ще бѣде ликвидация. Звено и Костурковиститѣ получаватъ вече наградата си така както Нейковиститѣ по рано е получили. Реда на левичаритѣ земеделци Трайковисти приближава. Продажницитѣ и предатели-тѣ ще свършатъ съ ликвидация.

За да бѣдемъ справебливи тукъ трѣбва да признаемъ че комуниститѣ иматъ една заслуга и тя е че тѣ очистиха българскитѣ общественъ животъ отъ тия долни кѣтерии, особено отъ "Звено" , това гнойно котило което само нещастия е донесло на България.

"ПЪЛНА" РЕЛИГИОЗНА "СВОБОДА" ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Следъ като преди нѣколко месеци свещеницитѣ отъ българската православна църква "доброволно" трѣбваше да гласуватъ конгресна резолюция по случай конгреса си, въ която казаха, че предостоятъ на О.Ф. възпитанието на младежъта; правото да разпорежда въ църквата; правото да налага на свещеницитѣ какъ да мислятъ и пр. и следъ като отъ нѣколко седмици въ България комунистическата властъ води единъ унищожителенъ сѣдебенъ процесъ срещу свещеницитѣ ръководители на протестантската църква, сега тѣ обвинени въ предателство и шпионство - въ "народното" събрание бѣ разгледанъ законъ за вѣроизповеданията. При разглеждането на този законъ комунистическите боратори грамогласно заявиха, че въ България сега всички евреи, арменци, турци, цигани и пр. иматъ пълна свобода на вѣроизповедание. За българитѣ не се спомена нищо. Каква "пълна" свобода иматъ българитѣ даже и самитѣ комунистически депутати не посмѣха да кажатъ ... защото всѣки знае истината, че ВЪ БЪЛГАРИЯ ДНЕСЪ БЪЛГАРИТѢ СЪ РОБИ ВЪ СОБСТВЕНИЯТЪ СИ ДОМЪ гдето вчера бѣха господари.

Кой ТОГАВА Е КОМУНИСТЪ ?

И другъ път ние сме задавали този въпросъ на българскитѣ комунисти. И днесъ ние имъ го повтаряме по случай собственитѣ имъ самопризнания, направени чрезъ прочитането на едно изложение по радио София на 17.2. 1949 год. съ което се изтъква, че плановитѣ за индустриалното производство не били изпълнени защото работницитѣ саботирали; че плановитѣ за засяването не били изпълнени защото селянитѣ саботирали и пр. и пр. По преди комуниститѣ сѣщо направиха самопризнания че чиновницитѣ въ болшинството си сѣ противъ властѣта; че интеллигенцията е противъ О.Ф-ето; че свещеницитѣ сѣ противъ: че въ самия Отечественъ Фронтъ хиляди и хиляди били реакционери за което се проведе чистка, а отъ собствената комунистическа преса въ България, вестницитѣ отъ 13.2.1949 год. ни се извѣсти, че се изключватъ отъ редовитѣ на така наречения Националенъ Комитетъ на О.Ф-ето, най вишата комунистическа инстанция, седемъ членове понеже сѣ реакционери, а именно: Петъръ Младеновъ Живковъ, Иванъ Тодоровъ Боеджиевъ, Христо Николовъ Христовъ, Тодоръ Антовъ Георгиевъ, Стефанъ Владимировъ Марковъ и др.

Ние питаме ? тогава кой въ България е комунистъ ?

"ГЕРОЯ" ОТЪ ЛАЙПЦИГЪ БЕЗЪ ГАЩИ !

Години наредъ вече, съ случай и безъ случай, комуниститѣ постоянно трабятъ, че Георги Димитровъ, "героя" отъ Лайпцигъ, при процеса въ Лайпцигъ билъ защитилъ идеитѣ на комунизма и комунистическитѣ режими така че цѣлиятъ свѣтъ занемѣлъ отъ "блѣсъка" на червената звезда.

Отъ нѣколко седмици въ Парижъ се разглежда процеса Кравченко. Отъ всички краища на свѣтътъ дойдоха свидетели, руси, които потвърдиха ужаситѣ и терора който съществува въ комунистическия рай. Цѣлиятъ свѣтъ сега видя истината. Свидетелитѣ на Москва занемѣха. Кремълъ не можа нищо друго да отговори освенъ, изпущайки нервитѣ си, да поиска да бъдатъ предадени нѣколко отъ свидетелитѣ бѣгалци отъ Русия ... Процеса Кравченко е единъ невиданъ блямъ за комуниститѣ въобще. Онова което направиха Москва, е само едно ново доказателство за пълниятъ блямъ, на комуниститѣ и комунистическитѣ режими - "народнитѣ" демокрации!

По отношение на България този процесъ има сѣщо своето отражение и значение. Интересно е че българската преса мълчи. Не смеятъ дори да критикуватъ горкитѣ. Какво могатъ да кажатъ когато, простому казано, при процеса въ Парижъ се разбра, че "Героя" отъ Лайпцигъ е говорилъ отъ началото до края лжи ... или съ други думи - на "героя" отъ Лайпцигъ му бѣха свалени гащитѣ ... и всѣки видя ..... истината !

